

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2843/05
14.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene BB, koju zastupa BV, advokat, radi poništaja ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. 890/05 od 28.4.2005. godine, u sednici veća održanoj 14.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. 890/05 od 28.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P. 5767/03 od 16.11.2004. godine, u stavu prvom izreke, usvojen je tužbeni zahtev pa je utvrđeno da je ništav ugovor o doživotnom izdržavanju R. 465/02 od 7.6.2002. godine, zaključen između sada pok. PP, kao primaoca izdržavanja i tužene kao davaoca izdržavanja, što je tužena dužna da prizna. U stavu drugom izreke presude odbijen je tužbeni zahtev tužioca u delu gde je tražio da se utvrdi ništavost prava upisa i korišćenja grobnog mesta parcele aa na novom niškom groblju, na ime tužene, dok je u stavu trećem izreke presude tužena obavezana da tužiocu isplati na ime troškova parničnog postupka iznos od 65.090,00 dinara u zakonskom roku.

Rešavajući o žalbi tužene izjavljenoj protiv te presude, Okružni sud u Nišu je presudom Gž. 890/05 od 28.4.2005. godine u stavu prvom izreke odbio kao neosnovanu žalbu tužene i potvrdio prvostepenu presudu u stavu prvom i trećem izreke, dok je u stavu drugom izreke presude odbio kao neosnovan zahtev tužioca da se tužena obaveže da mu naknadi troškove parničnog postupka u vidu izdataka koje je imao za sastav, odgovor na žalbu od strane advokata.

Protiv te presude Okružnog suda u Nišu u stavu prvom izreke, tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 35/91 i "Službeni list SRJ" br. 3/02) u vezi člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni ostalih bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje revizija ukazuje, a koje bi se svele na bitne povrede iz člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, jer su nižestepeni sudovi o svim odlučnim činjenicama relevantnim za pravilnu odluku u ovoj parnici dali dovoljno jasne, potpune i pravilne razloge saglasne stanju u spisima i rezultatu izvedenih dokaza. Nema ni drugih nedostataka zbog kojih se pobijana presuda ne bi mogla pravilno i zakonito ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sporni ugovor o doživotnom izdržavanju tužena, kao davalac doživotnog izdržavanja, zaključila je sa svojom majkom PP pet meseci i osam dana pre njene smrti. Tužilac je unuk pok. PP, po umrlom sinu PP1, koji je umro devet meseci pre njene smrti. Za vreme njegovog života on se zajedno sa tuženom starao o majci, zajedno su je posećivali, vodili kod lekara i brinuli o njenom lečenju. Smrću tužiočevog oca zahladnili su se odnosi između njegove porodice i tužene, a tužiocu nije bilo poznato da je tužena zaključila sporni ugovor sa pok. PP sve do pokretanja ostavinskog postupka iza njene smrti. U trenutku smrti pok. PP je bila stara 7_ godine. Duže vremena pre toga bolovala od teških oboljenja, kao što su povećanje krvnog pritiska sa uvećanjem srca, imala je dugotrajno stanje patnje srčanog mišića, zbog čega joj je ugrađen pejsmejker, zatim je bolovala od raka desne dojke koja je odstranjena __. godine sa ponovnom pojavom __. godine, posledicama moždanog udara od __. godine, raka materične sluzokože utvrđenog __. godine i dugotrajnog zapaljenja sluzokože žučne kese. Zbog takvih oboljenja, prema nalazu i mišljenju veštaka specijaliste za sudsku medicinu, za tuženu je u vreme zaključenja spornog ugovora smrt njene majke bila izvesnija i bliskija nego da od navedenih oboljenja nije ni bolovala. Ovo tim pre, što je po profesiji medicinska sestra te kao zdravstveni radnik znala da je njena majka bila teško bolesna i pre zaključenja tog ugovora.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da zbog bolesti i starosti pok. PP kao

primaoca izdržavanja, sporni ugovor nije predstavljao nikakvu neizvesnost za tuženu, te su pravilno primenili materijalno pravo (odredbu člana 203. stav 1. Zakona o nasleđivanju), kada su usvojili tužbeni zahtev i utvrdili ništavost spornog ugovora.

Neosnovano je i bez uticaja na zakonitost pobijane presude ukazivanje u reviziji tužene da je prava polja pok. PP bila da se zaključi sporni ugovor o doživotnom izdržavanju, jer da bi sud poništio ugovor o doživotnom izdržavanju shodno odredbi člana 203. Zakona o nasleđivanju bitno je utvrđenje činjenice da je davalac izdržavanja bio svestan da nema neizvesnosti, već da će primalac izdržavanja uskoro umreti, posle zaključenja ugovora. Ceneći sve okolnosti navedenog slučaja, nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da za tuženu nije bilo neizvesnosti da će njena majka posle zaključenja spornog ugovora uskoro umreti.

Ostale navode revizije u kojima se na posredan ili neposredan način osporava utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nije ispitivao, budući da se utvrđeno činjenično stanje revizijom ne može pobijati.

Na osnovu napred izloženog, a primenom člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM